

Nr 214.

Av herr **Holmström** i Gävle, *angående vissa militära beställningshavares löneförmåner vid frivillig övergång till övergångsstat.*

I bestämmelserna för överförande av officerare och underofficerare till övergångsstat enligt 1925 års härordningsbeslut kom ett förhållande icke till beaktande i sådan grad, som det hade förtjänat.

Lönesystemet vid armén verkar, som vid flera tillfällen framhållits, synnerligen orättvist, i det att det i stort sett är bundet av befodringsmöjligheterna vid regementet (kåren) och sålunda icke kan taga tillbörlig hänsyn till tjänsteåldern. Det kan sålunda hända, att en officer vid ett regemente (vapenslag) kan få kaptenslön efter 9 tjänsteår, medan en officer vid ett annat regemente (vapenslag) kan få gå hela 19 tjänsteår, innan han kommer upp i samma lön.

Då denna orättvisa blir av stor betydelse för dem, som överförs på övergångsstat, gjorde riksdagen den bestämmelsen att "löjtnant, underlöjtnant eller sergeant, som vunnit befodran till kapten respektive löjtnant eller fanjunkare i regemente (kår o. s. v.), och därjämte uppnått en tjänsteålder av 15 respektive 5 år som officer eller 17 år som sergeant och furir, må, om han överflyttas till övergångsstat, tilläggas lön såsom kapten respektive löjtnant eller fanjunkare fr. o. m. den tidpunkt, då han — därest de för budgetåret 1925—1926 fastställda staterna fortfarande varit gällande — kan beräknas skolat hava kommit i åtnjutande av lön på stat i sådan beställning".

Detta gäller endast dem, som överförs *tvångsvis*.

För dem, som *frivilligt* övergå till övergångsstat, ställer sig saken annorlunda. Personal i motsvarande ställning, som "frivilligt övergår", kan aldrig uppnå löneförmåner i enlighet med innehavande grad. Och vad som är av större betydelse är det förhållandet, att dylik beställningshavare aldrig kommer i åtnjutande av pension efter sin tjänstegrad, trots det att vederbörande inbetalat lika stora avgifter till pensionskassan som sina jämnåriga, vilka erhållit löneförmåner i överensstämmelse med graden. Samma förhållande gäller beträffande änkepensionen. Detta har givetvis till följd, att dessa i regel icke övergå frivilligt. En rättelse i detta är icke endast av intresse för denna personal. Det är ju av ekonomiskt intresse för staten att så många som möjligt komma på den frivilliga övergångsstaten. Och

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 4 saml. 37 häft. (Nr 214—218.)

därför anser jag, att samma bestämmelser, som i detta hänseende gälla för de tvångsvis överförda, också böra gälla för dem, som frivilligt övergå.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att löjtnant, underlöjtnant eller sergeant, som vunnit befordran till kapten respektive löjtnant eller fanjunkare i regemente (kår o. s. v.), och därjämte uppnått en tjänsteålder av 15 respektive 5 år såsom officer eller 17 år såsom sergeant och furir, må, om han frivilligt övergår till övergångsstat, erhålla löneförmåner efter samma grunder som motsvarande personal av samma tjänstegrad vid regemente (kår o. s. v.) från och med den tidpunkt, då han — därest de för budgetåret 1925—1926 fastställda staterna fortfarande varit gällande — kan beräknas skolat hava kommit i åtnjutande av lön på stat i sådan beställning.

Stockholm den 22 januari 1926.

Nils Holmström.

Nr 215.

Av herr **Wagnsson m. fl.**, om tillfällig löneförbättring för lärare vid folk- och småskolor samt högre folkskolor.

(Lika lydande med motion i första kammaren nr 109.)

Stockholm den 22 januari 1926.

Ruben Wagnsson.

Harald Hallén.

W. Bäckström.
